

РЕШЕНИЕ

№ 3854

гр. София, 03.06.2015 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 21
състав,** в публично заседание на 18.12.2014 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Росица Бузова

при участието на секретаря Илияна Тодорова, като разгледа дело номер **8270** по описа за **2014** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 – чл.178 АПК.

Образувано е по жалба, посадена от Д. В. В. ЕГН [ЕГН] от [населено място],[жк][жилищен адрес] срещу Заповед № 91-ЗИХУ-731/16.07.2014 г., издадена за директора на Дирекция „Социално подпомагане“ (ДСП) – Л., потвърдена с Решение № РД01-369/06.08.2014 г. на и.д. директор на Регионална дирекция за социално подпомагане (Р.) С. – град, с която на основание чл.42, ал.7 от Закона за интеграция на хората с увреждания (ЗИХУ) и чл.33, ал.2 от Правилника за прилагане на Закона за интеграция на хората с увреждания (ППЗИХУ) са й отпуснати добавки за социална интеграция за транспортни услуги по чл.25 ППЗИХУ в размер на 9.75 лв., за достъпна информация по чл.30 ППЗИХУ в размер на 9.05 лв. и за диетично хранене и лекарствени продукти по чл.29 ЗИХУ в размер на 9.75 лв. С молба от 12.09.2014 г. жалбоподателката уточни по реда на чл.158, ал.4 АПК оспорването си като предявено срещу определения с тази заповед начален момент на периода, от който са й отпуснати добавките - вместо от 01.07.2014 г. до 30.11.2014 г., те е следвало да й се

отпуснат от 01.12.2011 г. до 30.11.2014 г. съгласно чл.37, ал.1 ППЗИХУ. Излага подробни съображения в молба от 25.11.2014 г. и писмена защита. Иска от съда Заповед № 91-ЗИХУ-731/16.07.2014 г. да се отмени в оспорената ѝ част и преписката се върне на административния орган за ново произнасяне.

Ответникът Директорът на Дирекция „Социално подпомагане“ – Л., конституиран на основание чл.154, ал.1 АПК с определение № 5200 от закрито заседание на 28.10.2014 г., оспори жалбата с писмен отговор по чл.163, ал.2 АПК от 12.11.2014 г., заявление в първо с.з. на пълномощника му юрисконсулт П., както и с писмено нейно становище от 17.12.2014 г.

Ответникът Началникът на отдел „Хора с увреждани и социални услуги“ в Дирекция „Социално подпомагане“ – Л. бе конституиран на основание чл.154, ал.1 АПК с протоколно определение от първо съдебно заседание на 27.11.2014 г. предвид заявлението на юрисконсулт П., че Заповед № 91-ЗИХУ-731/16.07.2014 г. е подписана от това длъжностно лице не по заместване на директора на дирекцията, а по упълномощаване. С молба от 17.12.2014 г. началникът на отдел „Хора с увреждани и социални услуги“ в ДСП–Л. потвърди пред съда всички процесуални действия, извършени от юрисконсулт П. като такива от негово име и за негова сметка.

Съдът прецени събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, ведно с доводите на страните, съгласно чл.235, ал.2 ГПК вр. чл.144, ал.1 АПК, при което от фактическа страна установи:

Видно от изисканото по реда на чл.186, изр.2, пр.1 ГПК вр. чл.144 АПК от НЕЛК цялостно заверено копие от МЕД, Д. В. В. е първоначално освидетелствана с Експертно решение № 0258 от заседание № 017/31.01.2003 г. на ТЕЛК за общи заболявания при „IV МБАЛ-С.“ ЕАД – Втори състав за 74.5 % ТНР, при дата на инвалидизиране – 21.11.2002 г. за срок от 3 години до 01.01.2006 г. С Експертно решение № 4016 от заседание № 196/12.12.2005 г. на ТЕЛК за общи заболявания при „IV МБАЛ-С.“ ЕАД–Втори състав е преосвидетелствана за 71 % ТНР без промяна на датата на инвалидизиране за срок от 3 години до 01.12.2008 г. С Експертно решение № 2739 от заседание № 206/24.11.2008 г. на ТЕЛК за общи заболявания при „IV МБАЛ-С.“ ЕАД–Втори състав отново е преосвидетелствана за 71 % ТНР, при същата

дата на инвалидизиране за срок от 3 години до 01.11.2011 г.

Със Заповед № 91-ЗИХУ-477/21.05.2009 г. на директора на ДСП– Л. на основание чл.42, ал.7 ЗИХУ и чл.33, ал.2 ППЗИХУ въз основа на подадена молба – декларация вх. № 91-ЗИХУ-477/19.05.2009 г. на Д. В. В. са отпуснати месечни добавки за социална интеграция по чл.25 ППЗИХУ в размер на 9.75 лв., по чл.29 ППЗИХУ в размер на 9.75 лв. и по чл.30 ППЗИХУ в размер на 9.75 лв. за периода 01.05.2009г. - 30.11.2011 г. Тази заповед ѝ е връчена на 01.06.2009 г. и не е обжалвана и/или отменяна по административен и/или съдебен ред.

Съгласно писмо № 11-152/31.10.2014 г. на директора на ДСП-Л., Д. В. е подпомагана с добавки за социална интеграция по чл.25, чл.29 и чл.30 ППЗИХУ по Заповед № 91-ЗИХУ-477/21.05.2009 г. от 01.05.2009 г. до 30.11.2011 г. Получаването им е прекратено от 01.12.2011 г.

С Експертно решение № 2353 от заседание № 165/07.11.2011 г. на ТЕЛК за общи заболявания при „IV МБАЛ-С.“ ЕАД – Втори състав при пълно преосвидетелстване на Д. В. ѝ е определен 51 % ТНР за срок от три години, при дата на инвалидизиране – 21.11.2002 г.; водеща диагноза – Добавъчен бъбрек с код Q63 по М.; общо заболяване - Вродена аномалия на бъбреците – Ляв бъбрек с двоен пиелон. Лекостепенна хидро-нефроза. С. бифида S1. Радикулопатия L5 и S1. Двустранна глухота при хроничен гноен отит. Хроничен пансинуит; противопоказни условия на труд - наднормен шум и вибрации; влага, студ, тежък физически труд. В мотивите на това експертно решение е посочено, че е издадено след като Д. В. е прегледано в ТЕЛК на 07.11.2011 г. и че не е нейна вината за закъснението в преосвидетелстването ѝ.

С молба вх. № 21952/17.11.2011 г. до НЕЛК, Д. В. е оспорила по административен ред съгласно чл.112, ал.1, т.3 от Закона за здравето (33) Експертно решение № 2353 от заседание № 165 на 07.11.2011г. на ТЕЛК за общи заболявания при „IV МБАЛ-С.“ ЕАД–Втори състав относно намаляване на процента и степента на увреждането.

С Експертно решение № 0449 от заседание № 014/25.01.2012 г. на НЕЛК, 2-ри Специализиран състав по вътрешни болести е потвърдено Експертно решение №

2353 от заседание № 165 на 07.11.2011 г. на ТЕЛК по всички обжалвани поводи, в т.ч. оценката на работоспособността (вида и степента на увреждането) Д. В. В. – 51% ТНР за срок от три години, инвалидност поради общо заболяване, при водеща диагноза – Други вродени аномалии на бъбрека с код Q63 по М.; общо заболяване – Вродена аномалия на бъбреците – Двоен бъбрек вляво. Хидронефроза вдясно I ст. Лекостепенна дясноконвексна сколиоза на L2 със спина бифида S1. Двустранен неврит на слуховите нерви с функционален дефицит в степента на тежко чуване. Хроничен максиларен синусит. Радикулопатия по L5 и S1; противоположни условия на труд - тежък физически труд, лоши атмосферни условия, статично и динамично натоварване.

По жалба на Д. В. В., разгледана в производство по реда на чл.145 – чл.178 АПК вр. чл.112, ал.1, т.4 ЗЗ, Експертно решение № 0449 от заседание № 014/25.01.2012 г. на НЕЛК, 2-ри Специализиран състав по вътрешни болести е отменено с решение № 6617 от 01.11.2013 г. по адм. дело № 1906/2012 г. на Административен съд София – град, Второ отделение, 25 състав на основание чл.172, ал.2 АПК и на основание чл.173, ал.2 АПК преписката е изпратена на НЕЛК като орган по чл.103, ал.4 ЗЗ за извършване на оценка на работоспособността при спазване на дадените задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона. В мотивите въз основа на изслушанията по делото медицински експертизи първоинстанционният съд е приел, че при Д. В. не е налице „Добавъчен бъбрек”, както е диагностицирано общото заболяване – причина за инвалидност по Експертно решение № 0449 от заседание № 014/25.01.2012 г. на НЕЛК и че тя страда от Вродени нарушения на проходимостта на бъбречното легенче и вродени аномалии на уретера, с коректна диагноза Вродена хидронефроза, код Q62.1 по М.. Констатирано е неотчетено бъбречно заболяване с бактериален характер – Хроничен пиелонефрит, обуславящо 30 % ТНР. Установено е, че неправилно е определен 15 % ТНР за проявено заболяване – Тежко чуване, без да отчете наличната при нея пълна загуба на слуха, която не може да бъде компенсирана със слухово протезиране, водещо до функционален дефицит на слуховия анализатор със съпътстващите заболявания, увреждащи слуха, с неблагоприятна прогноза – 50 % ТНР. В обобщение, първоинстанционният съд е приел, че при издаването на Експертно решение № 0449 от заседание № 014/25.01.2012 г. на НЕЛК, 2-ри

Специализиран състав по вътрешни болести не са взети предвид проявени при преосвидетелстването лице заболявания, доказани с медицински документи, както и неправилно е оценена степента на увреждане, съответстваща на други заболявания, етапа на развитието им и обусловения от тях функционален дефицит на работоспособността.

С решение № 4988 от 10.04.2014 г. по адм. дело № 261/2014 г. на ВАС, Шесто отделение обжалването от НЕЛК по касационен ред решение № 6617 от 01.11.2013 г. по адм. дело № 1906/2012 г. на Административен съд София – град е оставено в сила.

След изпращане на преписката от съда за ново произнасяне жалбата на Д. В. В. срещу определения с Експертно решение № 2353 от заседание № 165 на 07.11.2011 г. на ТЕЛК за общи заболявания при „IV МБАЛ-С.“ ЕАД–Втори състав процент ТНР по реда на чл.112, ал.1, т.3 33 е извършена нова медицинска експертиза за пълно преосвидетелстване на лицето по документи. В резултат на това ново разглеждане с Експертно решение № 0431 от заседание № 085/09.05.2014 г. на НЕЛК – Специализиран състав по вътрешни болести – 2-ри е отменено Експертно решение № 2353 от заседание № 165/07.11.2011 г. на ТЕЛК за общи заболявания при „IV МБАЛ-С.“ ЕАД–Втори състав по оценка на работоспособността и е определена нова – 74% ТНР; водеща диагноза – Вродени нарушения в проходимостта на бъбречното легенче и вродени аномалии на уретера – код Q62.1 по М.; общо заболяване - Вродена аномалия на бъбреците. Хидронефроза вдясно I ст. Лекостепенна дясноконвексна сколиоза на L2 със спина бифида S1. Хроничен туболоинтерстициален нефрит. ХБН-0. Радикулопатия по L5 и S1 коренчатата вляво. Лека десноконвексна сколиоза. Двустранен неврит на слуховите нерви – код Q62.1 по М.. С Експертно решение № 0431 от заседание № 085/09.05.2014 г. на НЕЛК – Специализиран състав по вътрешни болести по останалите поводи Експертно решение № 2353 от заседание № 165 на 07.11.2011 г. на ТЕЛК за общи заболявания при „IV МБАЛ-С.“ ЕАД – Втори състав е потвърдено, в т.ч. за определения срок на инвалидност - три години до 01.11.2014 г., без променя на датата на инвалидизиране – 21.11.2002 г. В мотивите на Експертно решение № 0431 от заседание № 085/09.05.2014 г. на НЕЛК – Специализиран състав по вътрешни болести е посочено, че е издадено по документи съгласно чл.50, ал.1 от

Правилника за устройството и организацията на работата на органите на медицинската експертиза и на регионалните картотеки на медицинските експертизи в изпълнение на решение № 4988 от 10.04.2014 г. по адм. дело № 261/2014 г. на ВАС, Шесто отделение и решение № 6617 от 01.11.2013 г. по адм. дело № 1906/2012 г. на Административен съд София – град.

Експертно решение № 0431 от заседание № 085/09.05.2014 г. на НЕЛК – Специализиран състав по вътрешни болести – 2-ри е връчено на Д. В. В. по пощата с препоръчано писмо на 23.05.2014 г., видно от Известието за доставяне № 1389102/20.05.2014 г. на [фирма] на л.90 от делото. Връчено е също така на ТЕЛК, НОИ, Агенцията за хората с увреждания и Р. С.–град. Не е обжалвано и отменено по съдебен ред.

Със Заявление–декларация за извършване на социална оценка до ДСП –Л., вх. № 91-ЗИХУ-552/30.05.2014 г., Д. В. е поискала да се изготви предложение за отпускане на добавки за социална интеграция за: а) транспортни услуги; б) достъпна информация; в) диетично хранене и лекарствени продукти. Декларирала е здравословно състояние на лице с увреждане по ЕР на НЕЛК № 0431/09.05.2014 г. – 74 % до 01.11.2014 г.

На 30.05.2014 г. е изготвен Социален доклад по заявление вх. № 91-ЗИХУ-552/30.05.2014 г. от социален работник при ДСП – Л. по образца по приложение № 2 към чл.11, ал.2 ППЗИХУ (ред. – изм., ДВ, бр.54 от 2006 г., доп., бр.1 от 2007 г., преди изм. и доп. – бр.55 от 2014 г.) с преценка на условията за живот, възможностите и потребностите на лицето.

Заявление – декларация вх. № 91-ЗИХУ-552/30.05.2014 г. с изготвения към нея Социален доклад от 30.05.2015 г. са разгледани съгласно чл.12, ал.1 ППЗИХУ от К. комисия по чл.13, ал.2 ЗИХУ, утвърдена със Заповед № РД-28/03.02.2014 г. на директора на ДСП – Л.. По протокол № 6/30.06.2014 г., подписан от присъствалите седем от общо десетте й члена, е издадена Социална оценка по чл.13, ал.1 ЗИХУ вр. чл.13, ал.1 ППЗИХУ (ред. – изм., ДВ, бр.54 от 2006 г., доп., бр.1 от 2007 г., преди изм. и доп.–бр.55 от 2014 г.). В текста ѝ е упоменато ЕР № 0431/09.05.2014 г. на НЕЛК като медицинска експертиза на лицето. Като оценка на обстоятелствата по чл.12, ал.2

ЗИХУ е посочено, че Д. В. е на 27 г. със средно образование, 74% ТНР, диагноза–вродена аномалия на бъбреците, двустранен неврит на слуховите нерви; подвижна; сама организира бита си, контактна, всестранно ориентирана, с възможности за социално включване. Направени са констатации, че: 1. има потребност от рехабилитация; 2. има възможност за обучение - студентка; 3. има възможност за професионална реализация - работеща; 4. има потребност от социални услуги; 5. има възможност за социално включване. Предложението до директора на ДСП–Л. е за отпускане на месечни добавки за социална интеграция за транспортни услуги, достъпна информация, диетично хранене и лекарствени продукти. Тази социална оценка е със срок до 01.11.2014 г. Връчена е срещу подпис на Д. В. на 04.07.2014 г. На същата дата е подала Заявление–декларация вх. № 91-ЗИХУ-731/04.07.2014г. за отпускане на месечна добавка за социална интеграция до ДСП–Л.. Приложила е под опис ЕР № 0431/09.05.2014 г. на НЕЛК, декларация от 04.07.2014 г. със съгласие за обработка на личните й данни от АСП по ЗЗЛД, медицинско удостоверение от ОПЛ № 18/02.07.2014 г., социалната оценка по протокол № 6/30.06.2014 г. и удостоверение за банкова сметка, по която да й се превеждат добавките. На втората страница на Заявление–декларация вх. № 91-ЗИХУ-731/04.07.2014 г. в служебен раздел, попълнен от длъжностно лице от ДСП – Люлил, е предложено на Д. В. да бъдат отпуснати 29.25 лв. добавки за социална интеграция по чл.25, чл.29 и чл.30 ППЗИХУ за периода 01.07.2014 г. – 31.07.2014 г., без мотиви.

Със Заповед № 91-ЗИХУ-731/16.07.2014 г. по описа на ДСП – Л., на основание чл.42, ал.7 ЗИХУ и чл.33, ал.2 ППЗИХУ въз основа на подадено от нея Заявление–декларация вх. № 91-ЗИХУ-731/04.07.2014 г. на Д. В. В. са й отпуснати месечни добавки за социална интеграция по чл.42 ЗИХУ за транспортни услуги по чл.25 ППЗИХУ в размер на 9.75 лв., считано от 01.07.2014 г. до 30.11.2014 г., за достъпна информация по чл.30 ППЗИХУ в размер на 9.75 лв., считано от 01.07.2014 г. до 30.11.2014 г. и по чл.29 ППЗИХУ за диетично хранене и лекарствени продукти в размер на 9.75 лв., считано от 01.07.2014г. до 30.11.2014 г. След таблицата с така изброените по вид, размер и период отпуснати добавки раздела с мотивите за

издаването на заповедта е останал непопълнен.

Заповед № 91-ЗИХУ-731/16.07.2014 г. по описа на ДСП е издадено без запетая „За Директор” от „М. П.”. В изпълнение указанията на съда да се посочат данните на това длъжностно лице и да се представят доказателства за основанието, на което е заместило директора на ДСП – Л., с молба от 03.11.2014 г. ДСП – Л. уточни, че Заповед № 91-ЗИХУ-731/16.07.2014 г. е издадена от М. П. П. – началник отдел „Хора с увреждания и социални услуги” (ХОСУ) въз основа на Заповед № РД-36/11.02.2014 г. на директора на ДСП–Л.. Същата е издадена на основание чл.26, ал.2 от У. правилник на Агенцията за социално подпомагане вр. чл.13, ал.2 З., чл.10, ал.4 ЗСПД, чл.4, ал.4 от Наредба № РД-07/5 от 2008 г., писмо изх. № 9103-5/20.07.2006 г. на изпълнителния директор на АСП и Правилата за отпускане, изплащане и възстановяване на социални и семейни помощи и добавки (ПОИВСПД), утвърдени със Заповед № РД01-38/13.01.2014 г. на изпълнителния директор на АСП. С нея са са упълномощени три началника на отдели в тази дирекция с различни правомощия на директора й, в т.ч. с п.П М. П. П. на длъжност началник отдел “Хора с увреждания и социални услуги” в ДСП – Л. е упълномощена, считано от 10.02.2014 г. „да издава и да подписва заповеди за отпускане, спиране, възобновяване, изменение и прекратяване на всички видове еднократни, месечни и целеви помощи, предвидени в ЗИХУ и съответните правилници, наредби, нормативни документи, свързани с отпускане на помощите на хората с увреждания и получаването на МИПСПС”.

Със Заповед № РД01-38/13.01.2014 г. на изпълнителния директор на АСП на основание чл.5, ал., т.6 от УПАСП – т.1 са утвърдени нови Правила за отпускане, изплащане и възстановяване на социални и семейни помощи и добавки, като с т.7 е предвидено директорът на ДСП или упълномощено от него лице да издава заповед за отпускане/отказ на помощта/добавката в законовия срок, като се увери в основателността на претенцията/искането за подпомагане на лицето и провери всички налични по досието му документи.

Заповед № 91-ЗИХУ-731/16.07.2014 г. е връчена лично на Д. В. В. на 18.07.2014 г. срещу подпис. В 14-дневния срок по чл.42, ал.10 ЗИХУ вр. чл.84, ал.1 АПК я е оспорила по административен ред с жалба вх. № 94ДД-30/23.07.2014 г. по

описа на ДСП – Л. до директора на Р. – С. – град. След като е разгледана в 14-дневния срок по чл.42, ал.10 ЗИХУ вр. чл.84, ал.1 АПК, с Решение № РД-01-369/06.08.2014 г. на и.д. директор на Р. С. – град тази административна жалба е отхвърлена и Заповед № 91-ЗИХУ-731/16.07.2014 г. е потвърдена. Мотивите са, че едва с ЕР № 0431/09.05.2014 г. на НЕЛК жалбоподателката била освидетелствана за 74% ТНР. Член 37, ал.1 ППЗИХУ не се прилагал понеже през периода на преосвидетелстването ѝ с ЕР на ТЕЛК от 07.11.2011 г. ѝ бил определен 51% ТНР и не било възможно да ѝ се платят добавки от м.12.2011 г. до м.06.2014 г., тъй като за този период нямала социална оценка и не била освидетелствана със 71 и над 71 на сто трайна намелена работоспособност.

При тази фактическа обстановка, от правна страна съдът прие:

Жалбата е процесуално допустима - подадена е от надлежна страна – лицето с увреждане – адресат на Заповед № 91-ЗИХУ-731/16.07.2014 г., което е легитимирано по чл.147, ал.1 АПК да оспорва неблагоприятния за него начален момент на периода на отпуснатите със същата добавки за социална интеграция като неправилно определен. Като индивидуален административен акт по чл.21, ал.1 АПК, Заповед № 91-ЗИХУ-731/16.07.2014 г. може да се оспори през съда по общата клауза на чл.145, ал.1 АПК изцяло или в отделна *част* съгласно чл.145, ал.3 АПК. Изчерпано е задължително административно обжалване по чл.42, ал.8 ЗИХУ. Спазен е 14-дневния срок за съдебното нейно оспорване по чл.149, ал.3, пр.1 АПК – Решение № РД-01-369/06.08.2014 г. на Р. С.–град е изпратено по пощата с обратна разписка и е получено от Д. В. на 09.08.2014 г., видно от приложеното на л.29 от делото ИД PS 1797006MS5U. Жалбата ѝ до Административен съд София – град е подадена чрез Р. С.–град с вх.№ 94ДД-58/15.08.2014г. без просрочие.

Съгласно чл.42, ал.7 ЗИХУ, чл.33, ал.2 ППИЗИХУ и т.7 ПОИВСПД, утвърдени със Заповед № РД01-38/13.01.2014 г. на изпълнителния директор на АСП,

заповедта за отпускане или за отказ за отпускане на всички видове месечни добавки за социална интеграция по чл.42, ал.1 ЗИХУ се издават от *директора на дирекция „Социално подпомагане” или упълномощено от него длъжностно лице*. Тези правила относно компетентността по прилагане на мерките за социално-икономическа защита на хората с увреждания по глава четвърта, раздел IV от ЗИХУ и глава пета от ППЗИХУ не са спазени. *Първо*, Заповед № 91-ЗИХУ-731/16.07.2014 г. не е подписана лично от директора на ДСП–Л. Д. С. Ц., назначена на тази длъжност със Заповед № ЧР-1-491/14.12.2013 г. на изпълнителния директор на АСП. Тоест, по подаденото от Д. В. В. като лице с увреждане по чл.12, ал.3, т.1 ЗИХУ заявление-декларация вх. № 91-ЗИХУ-731/04.07.2014 г. по чл.42, ал.6 ЗИХУ и чл.32, ал.2 ППЗИХУ *не се произнесъл* ръководителят на териториално компетентната дирекция „Социално подпомагане” по чл.7, ал.1 *in fine* УПАСП като административен орган – титуляр на правомощията по чл.42, ал.7, пр.1 ЗИХУ, чл.33, ал.2, пр.1 ППИЗИХУ и т.7, пр.1 ПОИВСПД. *Второ*, Заповед № 91-ЗИХУ-731/16.07.2014 г. не е издадена при условията на *заместване*. Не се твърди и не се доказва по делото, че директорът на ДСП – Л. е бил в обективна невъзможност да изпълнява функциите се, тъй като е отсъствал от работа на 16.07.2014 г. поради отпуск, командироване или др. Липсва писмена заповед на директора на ДСП–Л., с която да се нарежда заместването му за съответен период на отсъствие от друго, подчинено нему длъжностно лице. Съответно нито фактически, нито юридически Заповед № 91-ЗИХУ-731/16.07.2014 г. се явява издадена от заместващ директора на ДСП – Л. служител, който към датата на подписването ѝ да е изпълнявал в пълен обем правомощията на замествания административен орган, в т.ч. тези по чл.42, ал.7, пр.1 ЗИХУ, чл.33, ал.2, пр.1 ППИЗИХУ и т.7, пр.1 ПОИВСПД. Ответната администрация признава, че хипотезата не е на заместване. *Трето*, чл.42, ал.7, пр.2 ЗИХУ, чл.33, ал.2, пр.2 ППИЗИХУ и т.7, пр.2 ПОИВСПД изрично допускат освен от директора на дирекция „Социално подпомагане”, заповеди за отпускане или отказ на

добавки за социална интеграция да издава и *упълномощено от него длъжностно лице*. Макар разпоредбите да визират „упълномощаване”, каквато частноправен институт в административното право няма, съдебната практика е константна, че в тези случаи се има предвид „*оправомощаване*” или „*делегация*” – ТР № 4/22.04.2004 г. на ВАС по т.д. № 4/2002 г. Касае се за изрично предвидена от закона възможност временно според конкретната обстановка по *преценка на административния орган – титуляр на правомощията*, той да предостави *всички или част от тях* на подчинено нему длъжностно лице, така че то да ги упражнява, като издава от свое име административни актове по делегация. Нормативно предвидената с чл.42, ал.7, пр.2 ЗИХУ, чл.33, ал.2, пр.2 ППИЗИХУ и т.7, пр.2 ПОИВСПД такава възможност за делегиране на правомощията по издаване на заповеди за отпускане или отказ на добавки за социална интеграция *не е приложена от директора на ДСП–Л.* със Заповед № РД-36/11.02.2014 г. Сред правните нейни основания не фигурира разпоредба за такова възлагане на функции. Член 26, ал.2 УПАСП бланкетно предвижда, че организацията на работа в териториалните поделения на АСП, в т.ч. ДСП и Р., се осъществява от съответните директори в рамките на тяхната компетентност чрез заповеди. Разпоредбата не регламентира изрично каквато и да е делегация. Член 13, ал.2 З. урежда такава за отпускането на *социалните помощи* по чл.13, ал.1 З., респективно чл.10, ал.4 ЗСПД – за *семейните помощи при бременност, раждане и отглеждане на дете* по чл.2, ал.1 ЗСПД. Член 4, ал.4 от Наредба РД-05-716.05.2008 г. на министъра на труда и социалната политика се отнася до отпускането на *целева помощ за отопление*. ПОИВСПД са утвърдени със Заповед № РД-01-38/13.01.2014 г. на изпълнителния директор на АСП на основание чл.5, ал.1, т.6 УПАСП, т.е. като вътрешноведомствени правила по чл.2, т.4 АПК, чиито текстове не са нормативни разпоредби и първично не уреждат делегация. Тоест, в уводната част на Заповед № РД-36/11.02.2014 г. на директора на ДСП – Л. не е включено *нито едно правно основание* за

делегиране правомощията му по издаване заповеди за отпускане или откази за добавки за социална интеграция на друго длъжностно лице. В частност сред правните основания на Заповед № РД-36/11.02.2014 г. не е включен нито чл.42, ал.7 ЗИХУ, нито чл.33, ал.2 ППИЗИХУ. *На второ място*, с пункт II от Заповед № РД-36/11.02.2014 г. на директора на ДСП–Л. началникът на отдел „ХУСУ” е упълномощен *„да подписва заповеди за отпускане, спиране, възобновяване, изменяне и прекратяване на всички видове еднократни, месечни и целеви помощи, предвидени в ЗИХУ и правилниците, наредбите, нормативните документи, свързани с отпускане на помощите на хората с увреждания и получаване на МИПСПС”*. В тази връзка следва да се съобрази, че в глава четвърта, раздел IV ЗИХУ *добавките за социална интеграция* на хората с увреждания по чл.42 ЗИХУ са изрично нормативно разграничени от *помощите* по чл.44 ЗИХУ. Те са отделни *форми* на социално-икономическа защита на хората с увреждания, поради което са означени с *различни легални наименования* – добавки/помощи, обособена е регламентацията им в чл.42, респ. чл.44 ЗИХУ, отличава се като условията и ред за отпускане и като размер. Това диференциране помежду им е още по-отчетливо проведено в ППИЗИХУ, видно от строежа му–глава пета „Социално-икономическа защита” в своя раздел I - чл.24 - чл.38 ППИЗИХУ урежда размерите, условията и процедурите за *месечните добавки за социална интеграция*, извън раздел II – чл.39–чл.53б ППИЗИХУ, който урежда тези за *целевите помощи за социална интеграция*. С оглед на това изрично, последователно проведено както в закона, така и в правилника нормативно разграничение между двете форми на социално-икономическа защита на хората с увреждания, с п.II от Заповед № РД-36/11.02.2014 г. на директора на ДСП–Л. на началника на отдел „ХУСУ” са делегирани единствено функциите по издаване на заповеди за *помощите* по чл.44 ЗИХУ вр. чл.39 – чл.53б ППИЗИХУ, тъй като само те са включени в обхвата на даденото „упълномощаване”. Обратното, *добавките за социална интеграция* по чл.42 ЗИХУ вр. чл.24 - чл.38 ППИЗИХУ изобщо не фигурират в

п.ІІ от Заповед № РД-36/11.02.2014 г., поради което правомощия за тях не се делегирани от директора на ДСП–Л.. Същевременно, по признание на ответниците по молба от 17.12.2014 г., извън Заповед № РД-36/11.02.2014 г. няма друг аналогичен упълномощителен акт на директора на ДСП–Л.. При положение, че компетентността по чл.42, ал.7, пр.1 ЗИХУ, чл.33, ал.2, пр.1 ППЗИХУ за издаване на заповеди за отпускане или откази на добавки за социална интеграция му е нормативно възложена, същата може да бъде делегирана по чл.42, ал.7, пр.2 ЗИХУ и чл.33, ал.2, пр.2 ППЗИХУ на друго длъжностно лице само с *изричен писмен акт на делегирания орган*. Такава делегация не е извършена със Заповед № РД-36/11.02.2014 г., тъй като сред правните й основания чл.42, ал.7 ЗИХУ и чл.33, ал.2 ППЗИХУ не са цифрово посочени, нито словесно в диспозитива й са упоменати *добавки* по ЗИХУ. Административният орган - титуляр правомощията е който преценява, дали да ги делегира, кога, на кого и в какъв обхват и пак той е който определя параметрите на делегацията. Тъй като с „*упълномощаването*” по чл.42, ал.7, пр.2 ЗИХУ и чл.33, ал.2, пр.2 ППЗИХУ се преразпределя нормативна компетентност по чл.42, ал.7, пр.1 ЗИХУ и чл.33, ал.2, пр.1 ППЗИХУ, то следва да е надлежно извършено чрез изричен, писмен акт на делегирания административен орган. Такъв в случая не е налице – със Заповед № РД-36/11.02.2014 г. на директора на ДСП – Л. началникът на отдел „ХУСУ” не е упълномощен да издава заповеди за *добавки* за социална интеграция по ЗИХУ, нито има друг отделен упълномощителен такъв акт. Делегацията по Заповед № РД-36/11.02.2014 г. може и трябва да се тълкува само *стриктно*, като предметът и пределите й се определят спроред писмено обективизираната в нея воля на директора на ДСП–Л., а е недопустимо и *разширителното*, и *корективното* тълкуване на Заповед № РД-36/11.02.2014 г. Следователно, Заповед № 91-ЗИХУ-731/16.07.2014 г. е подписана от началника на отдел „ХУСУ” при ДСП–Л. М. П. П., без да е упълномощена съгласно чл.42, ал.7, пр.2 ЗИХУ и чл.33, ал.2, пр.2 ППЗИХУ от директора на дирекцията да издава

заповеди за добавки за социална интеграция по ЗИХУ. Същевременно, Заповед № 91-ЗИХУ-731/16.07.2014 г. е издадена *от името на директора на ДСП – Л.*, което предполага *заместване*, а не *от името на началника на отдел „ХУСУ“ при ДСП – Л.*, както би следвало да се оформи заповедта, ако такова „упълномощаване“ бе налице. Така е, тъй като при делегацията актовете са от името на органа с делегирани правомощията, а не на делегиралия ги техен титуляр. Заповед № 91-ЗИХУ-731/16.07.2014 г. не е издадена от директора на ДСП – Л. съгласно чл.42, ал.7, пр.1 ЗИХУ и чл.33, ал.2, пр.1 ППЗИХУ, нито от друго оправомощено от него съгласно чл.42, ал.7, пр.2 ЗИХУ и чл.33, ал.2, пр.2 ППЗИХУ длъжностно лице. Заповед № 91-ЗИХУ-731/16.07.2014 г. е подписана от началника на отдел „ХУСУ“ - ДСП–Л., без необходимата за такова произнасяне делегация по чл.42, ал.7, пр.2 ЗИХУ и чл.33, ал.2, пр.2 ППЗИХУ. Констатирайки липсата на необходимата по закон компетентност при издаване на Заповед № 91-ЗИХУ-731/16.07.2014 г., поради забраната за произнасяне свръхпетитум и тази за влошаване положението на жалбоподателя, съдът не може изцяло да я обяви за нищожна, бъдейки сезиран само с жалба срещу *частта* ѝ с определения с нея период на отпуснатите добавки за социална интеграция.

Съгласно чл.42, ал.1 ЗИХУ хората с увреждания имат право на месечна добавка за социална интеграция според индивидуалните им потребности съобразно степента на намалена работоспособност или вида и степента на увреждането. Добавката е диференцирана и представлява парични средства, които допълват собствените доходи и са предназначени за покриването на допълнителни разходи за посочените в чл.42, ал.2, т.1 – 7 ЗИХУ услуги, в т.ч. транспорт, достъпна информация, диетично хранене и лекарствени продукти. Съгласно чл.42, ал.4 ЗИХУ общият размер на добавката по чл.42, ал.1 ЗИХУ се определя като сбор от средствата, определени по чл.42, ал.2 ЗИХУ. Според чл.42а, т.2 ЗИХУ право на *месечна добавка за достъпна информация* по чл.42, ал.2, т.5

ЗИХУ съобразно *вида на увреждането* имат лицата с трайни слухови или зрителни увреждания, довели до намалена работоспособност 71 и над 71 на сто. Според чл.42б, т.2 ЗИХУ право на *месечна добавка за транспортни услуги* по чл.42, ал.2, т.1 ЗИХУ според *степента на намалена работоспособност* имат лицата със 71 и над 71 на сто ТНР. Те имат право и на *месечна добавка за диетично хранене и лекарствени продукти* по чл.42, ал.2, т.7 ЗИХУ съгласно чл.42ж ЗИХУ при условия и по ред, определени със съвместна наредба на министъра на здравеопазването и министъра на труда и социалната политика. Тази е относимата към спора законова регламентация на процесните месечни добавки за социална интеграция по глава четвърта, раздел V ЗИХУ. Анализът ѝ показва, че като социално-икономическа защита те се полагат *ежемесечно* на лицата, чийто вид на увреждането или степен на намалена работоспособност налагат финансова подкрепа за покриването на съответните допълнителни разходи по чл.42, ал.2, т.1 – 7 ЗИХУ. Законът не лимитира правото на тези месечни добавки със срок, нито допуска периодът на тяхното изплащане да се съкращава на процесуално основание. Уредбата отговаря на целта по чл.2, т.2 ЗИХУ да се създадат условия и гаранции за социална интеграция на хората с увреждания чрез тези добавки като форма на социално-икономическа защита по чл.4, т.6 ЗИХУ. Същата е длъжима се от държавата, докато съответното правоимащо лице с трайно увреждане по § 1, т.2 от ДР на ЗИХУ има нужда от нея поради вида на увреждането си по § 1, т.2 от ДР на ЗИХУ и/или степенята на намалената си работоспособност.

Съгласно чл.42, ал.6 ЗУХИ и чл.32, ал.1 ППЗИХУ месечни добавки за социална интеграция се отпускат въз основа на заявление – декларация, което е подадено от лицата по чл.12, ал.3 ЗИХУ до дирекцията „Социално подпомагане” по постоянен адрес. За ползване на правата по чл.25, 26, 29 – 31 ППЗИХУ, то се подава еднократно за срока на социалната оценка – чл.32, ал.2 ППЗИХУ, с приложени социална оценка по чл.12, ал.1 ЗИХУ и ЕР на ТЕЛК/НЕЛК – чл.32,

ал.5 ППИЗИХУ (ред. – ДВ, бр.54 т 2006 г., изм., бр.41 от 2010 г., бр.70 от 2013 г., след изм., ДВ, бр.55 от 2014 г. – сегашна ал.6). Съгласно чл.33, ал.3 ЗИХУ месечната добавка за социална интеграция по чл.25, 29 и 30 ППИЗИХУ се отпуска от 1-во число на подаване на заявлението – декларация и се изплаща най-късно до края на месеца, следващ този, за който се отпуска в рамките на бюджетната година, изключая отпусната през декември, която се изплаща най-късно до 31 януари на следващата година. Това правило се дерогира от **чл.37, ал.1 ППИЗИХУ**, който допуска в случаите на преосвиделстване на лица с трайни увреждания месечната добавка се отпуска от началото на месеца, следващ месеца, през който е прекратена, въз основа на нова социална оценка, при условие, че няма промяна в датата на инвалидизиране и промяна в степента на трайно намалена работоспособност или вида и степента на увреждането, ако заявлението–декларация е подадено в 1-месечен срок от издаване на новото експертно решение на ТЕЛК/НЕЛК. Целта, заложена в чл.37, ал.1 ППИЗИХУ, е да обезпечи на правоимащите лица непрекъснатост в получаването на полагаемата им се добавка за социална интеграция за целия период на инвалидизирането им, през който са налице предпоставките за получаването ѝ, без прекъсване в изплащането ѝ поради закъснение в преосвиделстването от органите на медицинска експертиза.

Предпоставките по чл.37, ал.1 ППИЗИХУ в случая са налице, поради което неприлагането му противоречи на материалния закон. *Първо*, видно от представеното по делото МЕД на Д. В., за първоначалното ѝ *освидетелстване* е издадено ЕР № 0258 от заседание № 017 от 31.01.2003 г. на ТЕЛК за общи заболявания при „IV МБАЛ-С.“ ЕАД- Втори състав, видно и от посочения с т.5 *вид* на извършената ѝ експертиза на трайно намалена работоспособност. Всички следващи експертни решения на ТЕЛК и НЕЛК са издадени за *редовно преосвидетелстване* поради изтичане срока на инвалидност по предходното такова. Именно *преосвидетелстване* е видът на медицинската експертиза,

извършена на Д. В. с ЕР № 2353/07.11.2011 г. на ТЕЛК (частично отменено)–т.6, ЕР № 0449/25.01.2012 г. на НЕЛК (частично отменено)–т.9 и ЕР № 0431/09.05.2014 г. на НЕЛК (влязло в сила)–т.9. Случаят не е на първоначално освидетелстване, а на редовно **преосвидетелстване**. *Второ*, Д. В. има изискуемото се от чл.37, ал.1 ППЗИХУ качество на **лице с трайно увреждане** по § 1, т.2 от ДР на ЗИХУ, което в резултат на анатомични и физиологични увреждания е с трайно намелени възможности да изпълнява дейности по начин и в степен, възможни за здравия човек, за което във всеки един момент след 21.11.2002 г. органите за медицинска експертиза са установили степен на ТНР над 50 на сто. *Трето*, отпуснатите на Д. В. със Заповед № 91-ЗИХУ-477/21.05.2009 г. на директора на ДСП–Л. добавки по чл.25, чл.29 и чл.30 ППЗИХУ за периода 01.05.2009 г. - 30.11.2011 г. са **прекратени** с изтичането му, считано от **01.12.2011 г.** След тази дата тя не е подпомагана с добавки по ЗИХУ - писмо изх.№ 11-152/31.10.2014 г. на ДСП – Л.. Или, прететендираното от нея тяхно отпускане, считано от 01.12.2011 г. няма да доведе до недопустимо дублиране на плащанията им на едно и също лице за един и същи период от време. *Четвърто*, налице е **нова социална оценка** по протокол № 6/30.05.2014 г. на К. комисия по чл.13, ал.2 ЗИХУ към ДСП – Л.. Съгласно чл.12, ал.1 ЗИХУ, доколкото тя се базира на медицинската експертиза по ЕР № 0431/09.05.2014 г. на НЕЛК, на основание чл.14, ал.1 ППЗИХУ срокът на тази нова социална оценка е 3-годишния срок на инвалидност, посочен в това експертно решение, изтичащ на 01.11.2014 г. Чрез тази негова крайна дата всъщност е определен срокът ѝ по протокол № 6/30.05.2014г. Извън приложимото в случая правило на чл.14, ал.1 ППЗИХУ са срок на действие на социалната оценка, съвпадащ със срока, посочен в ЕР с определен процент ТНР, неприложими случая са алтернативните правила по чл.14, ал.2 и 3 ППЗИХУ, тъй като те се отнасят до социални оценки след придобито право на пенсия за осигурителен стаж по чл.68 КСО или такива въз основа на пожизнено експертно решение. Следователно, независимо от

момента на издаването си, социалната оценка по протокол № 6/30.05.2014 г. на К. комисия по чл.13, ал.2 ЗИХУ към ДСП–Л. е валидна съгласно чл.14, ал.1 ППЗИХУ за срок от 01.11.2011 г. до 01.11.2014 г., тъй като той е посоченият в ЕР № 0431/09.05.2014 г. на НЕЛК. Това не води до недопустима ретроактивност, тъй като потребностите и възможностите на лицето по чл.12, ал.2, т.1 – 5 ЗИХУ и чл.12, ал.2, т.1–5 ППЗИХУ–предмет на социалната оценка са установими наличните *документи* от този период, вкл. по обемната и хронологично систематизирана медицинска документация в МЕД на това лице.

П., няма промяна на датата на инвалидизиране на Д. В. В. – **21.11.2002 г.** Същата е определена с ЕР № 0258/31.01.2003 г. на ТЕЛК и нова такава последващо не е определяна в нито един момент, в т.ч. с ЕР № 2739/24.11.2008 г. на ТЕЛК, въз основа на което Д. В. В. е получавала добавки до **30.11.2011 г.**, и ЕР № 2353/07.11.2011 г. на ТЕЛК (частично отменено), ЕР № 0449/25.01.2012 г. на НЕЛК (частично отменено) и ЕР № 0431/09.05.2014 г. на НЕЛК (влязло в сила), въз основа на които сега претендира отпускането им от **01.12.2011 г.**

Шесто, няма промяна в степента на трайно намалена работоспособност. Член 37, ал.1 ППЗИХУ визира не всяко изменение в тази степен, а такова, водещо до преминаване под процента - нормативен минимум за правото на съответния вид месечна добавка. Такава занижение тук не е налице. С ЕР № 2739/24.11.2008 г. на ТЕЛК на Д. В. В. е определен **71 % ТНР**, а с ЕР № 0431/09.05.2014 г. на НЕЛК – **74 % ТНР**. Този процент е над изискуемия се минимум от 71 на сто за добавките, зависещи от степента на намалена работоспособност – тези за достъпна информация по чл.42а, т.2 вр. чл.42, ал.2, т.5 ЗИХУ, за транспортни услуги по чл.42б, т.2 вр. чл.42, ал.2, т.1 ЗИХИ и за диетично хранене и лекарствени продукти по чл.42ж вр. чл.42, ал.2, т.7 ЗИХУ.

Седмо, няма промяна и във вида на слуховите увреждания на Д. В. В. по ЕР № 2739/24.11.2008г. на ТЕЛК спрямо тези по ЕР № 0431/09.05.2014 г. на НЕЛК – *двустранно снижение на слуха – двустранен неврит на слуховите нерви, със синусит*, която да рефлектира върху предвиденото за този вид увреждания

добавка по чл.42а, т.2 вр. чл.42, ал.2, т.5 ЗИХУ. О., първото по ред заявление – декларация на Д. В. В., с което е започнало производството по отпускане на месечни добавки за социална интеграция, приключило със Заповед № 91-ЗИХУ-731/16.07.2014 г., е подадено в ДСП- Л. с вх. № 91-ЗИХУ-552 на **30.05.2014 г.** за извършване на социална оценка по чл.12, ал.3, т.1 ЗИХУ, преди едномесечният срок след издаването на ЕР № 0431/09.05.2014 г. на НЕЛК да изтече на **09.06.2014 г.** съгласно чл.37, ал.1 ППЗИХУ. Заявление–декларация вх. № 91-ЗИХУ-731/04.07.2014 г. е второ по ред в образуваното административно производство и е подадено от Д. В. веднага, след като на 04.07.2014 г. ѝ е връчена социалната оценка по протокол № 6/30.06.2014 г. Дотогава същата не би могла редовно да го подаде, тъй като социалната оценка е задължително приложение по чл.32, ал.5 ППИЗИХУ (ред. – ДВ, бр.54 т 2006 г., изм., бр.41 от 2010 г., бр.70 от 2013 г., след изм., ДВ, бр.55 от 2014 г. – сегашна ал.6). Правоимащото лице не е допуснало виновна забава, упражнявайки правата си по чл.42, ал.1 ЗИХУ, за което процесните добавки да се отпуснат по чл.37, ал.2 ППЗИХУ от 1-во число на месеца на подаване на заявлението–декларация. Обратното, изпълнени са всички условия за отпускането им по чл.37, ал.1 ЗИХУ, считано от **01.12.2011 г.** – началото на месеца, през който е прекратено получаването им съгласно Заповед № 91-ЗИХУ-477/21.05.2009 г.

Оспореният по делото **период на отпускане на месечните добавки** за социална интеграция по чл.25, чл.29 и чл.30 ППЗИХУ по Заповед № 91-ЗИХУ-731/16.07.2014 г. от 01.07.2014 г. до 30.11.2014 г. е незаконосъобразно определен **в противоречие с чл.37, ал.1 ППЗИХУ**. Не се възприемат от съда доводите по Решение № РД-01-369/06.08.2014 г. на Р. С. – град и тези писмения отговор по жалбата по чл.163, ал.2 АПК от 02.11.2014 г. за неприложимост на чл.37, ал.1 ППЗИХУ в случая. *Първо*, обстоятелството, че ЕР № 0431 е издадено от НЕЛК на 09.05.2014 г. със 74 % ТНР е изолирано

взето предвид, без да се отчете, че то е резултат на процедура по медицинска експертиза за преосвидетелстване, която е започнала на 01.11.2011 г. с изтичане срока на валидност на предходната, преминала е през издаване на ЕР № 2353/07.11.2011 г. на ТЕЛК, частично влязло в законна сила, обжалвано по административен ред по чл.112, ал.1, т.3 ЗЗ, то е потвърдено по оспорения повод с ЕР № 0449/25.01.2012 г. на НЕЛК, което е обжалвано и отменено по съдебен ред съгласно чл.112, ал.1, т.4 ЗЗ с връщане на преписката за нова оценка на работоспособността, обективизирана в ЕР № 0431/09.05.2014 г. на НЕЛК. Последното е издадено *по документи* съгласно чл.51 от Правилника за устройство и организацията на работата на органите на медицинската експертиза и на регионалните картотеки на медицинските експертизи и в изпълнение на решение № 4988 от 10.04.2014 г. по адм. дело № 261/2014 г. на ВАС, Шесто отделение и решение № 6617 от 01.11.2013 г. по адм. дело № 1906/12 г. на Административен съд София – град. Или, 74 % ТНР е определен по приложените в МЕД многобройни медицински документи, издадени в изтеклия период на преосвидетелстване, и констатациите по двете съдебно-медицинските експертизи по адм. д. № 1906/12 г. на Административен съд София–град. Определена на тази база, оценката на работоспособността на Д. В. В.–74 % ТНР по ЕР № 0431/09.05.2014 г. на НЕЛК не е валидна *единствено за периода след издаването му, а за целия определен с него срок на инвалидност от 01.11.2011 г. до 01.11.2014 г.* Това следва най-напред от съдържанието на ЕР № 0431/09.05.2014 г. на НЕЛК, в чиято т.15 изрично е посочено, **че срокът на определения с него 74 % на трайно намалена работоспособност (вид и степен на увреждане) е три години и изтича на 01.11.2014 г.** Произтича и от чл.61, ал.1, т.3 и ал.2, т.3 от Наредбата за медицинска експертиза (НМЕ), съгласно които експертизата за трайно намалена работоспособност, респ. на вида и степента на увреждането включват **определянето на срока на инвалидност и крайната дата, на която изтича.** Член 69, ал.1 НМЕ предвижда той да е от една до три години в зависимост от

характера на увреждането, динамиката на развитието му и възможностите за възстановяване. Крайната дата на инвалидизиране е 1-во число на месеца, през който е извършено освидетелстването – чл.69, ал.2 НМЕ, а ако преосвидетелстването е извършено след тази дата в решението на ТЕЛК се отбелязва закъснението и причините. В случая в новата процедура на медицинска експертиза прегледът на лицето е извършен на **07.11.2011 г.** със закъснение не по негова вина, отбелязано в ЕР № 2353/07.11.2011 г. на ТЕЛК, а преосвидетелстването е с ЕР № 0431 на 09.05.2014 г. на НЕЛК след административното и съдебно обжалване на издадените решения на органите за медицинска експертиза. Независимо от тези процесуални усложнения, за спора релевантно остава това, че определената с ЕР № 0431/09.05.2014 г. на НЕЛК степен на трайно намалена работоспособност на Д. В. В. – 74 % ТНР е валиден за целия 3-годишен срок на определения с него 3-годишен срок на инвалидност, изтичащ на 01.11.2014 г. Това ясно и изразено в съдържанието на ЕР № 0431/09.05.2014 г. на НЕЛК, съответства на чл.61, ал.1, т.3 и ал.2, т.3 НМЕ и на смесения характер на експертните решения на органите за медицинска експертиза, които са административни актове, но и медицински заключения и затова могат съгласно чл.62 НМЕ да важат за период, предшестващ издаването им. Всяко друго тълкуване води до абсолютно неприемлив резултат лицето с трайно увреждане по § 1, т.2 от ДР на ЗИХУ да бъде „санкционирано” за това, че не по негова вина е допуснато закъснение в преосвидетелстването му или че ТЕЛК/НЕЛК неправомерно са издали експертни решения, които е следвало да се обжалват и отменят по съдебен ред. Д. В. няма никаква вина, че преосвидетелстването ѝ е започнало на 07.11.2011 г. и/или че е приключило с ЕР № 0431/09.05.2014г. на НЕЛК, поради което не може да бъде лишавана от обусловените от него права по чл.42, ал.1 ЗИХУ за периода 01.12.2011 г. – 30.06.2014 г. Като лице с трайно увреждане, чиято степен на трайно намалена работоспособност е 74 % ТНР от 01.11.2011 г. до 01.11.2014 г. съгласно ЕР № 0431/09.05.2014г. на НЕЛК, тя е оправомощена да

получи полагаемите й добавки по чл.25, чл.29 и чл.30 ППЗИХУ съгласно чл.37, ал.1 ППЗИХУ от датата на прекратяването им – **01.12.2011 г.** *Второ*, новата социална оценка по протокол № 6/30.06.2014 г., без оглед датата на издаване, съгласно чл.14, ал.1 ППЗИХУ важи за срока по ЕР № 0431/09.05.2014г. на НЕЛК – 01.11.2011 г. – 01.11.2014 г. Няма пречка потребностите/възможностите по чл.12, ал.2, т.1 – 5 ЗИХУ – предмет на социална оценка да се установят за вече изтеклата част от този срок по документи. Обобщението, което се налага е, че ответната администрация не е приложила чл.37, ал.1 ППЗИХУ, макар да е бил приложим, и така периодът на процесните добавки по чл.42, ал.1 ЗИХУ от 36 месеца е редуциран до 5 месеца, като правоимащото лице е лишено от правото си на добавки за 31 месеца, за нарушения в преосвидетелстването му от ТЕЛК/НЕЛК.

Такова администриране не отговаря на целта на закона, която съгласно чл.2, т.2 ЗИХУ е да се създадат условия и гаранции за *социална интеграция* на хората с увреждания и упражняване на правата им, в т.ч. чрез социално – икономическа защита по чл.4, т.6 ЗИХУ под формата на месечни добавки по чл.42, ал.1 ЗИХУ за допълнителни разходи по чл.42, ал.2 ЗИХУ, подлежащи на постоянно изплащане до настъпване на предвидено от закона основание за тяхното прекратяване. Не е зачетена и заложената в чл.37, ал.1 ППЗИХУ цел да се обезпечи непрекъснатост на това подпомагане при преосвидетелстване, когато не са настъпили промени в обуславящите го дата на инвалидизиране, степен на намалена работоспособност и/или вид и степен на увреждането.

Заповед № 91-ЗИХУ-731/16.07.2014 г. в оспорената част е издадена без компетентност по чл.47, ал.2 ЗИХУ и чл.33, ал.2 ППЗИХУ, в противоречие с материалноправната разпоредба на чл.37, ал.1 ППЗИХУ, при несъответствие с целта на закона по чл.2, т.2 ЗИХУ. Първото основание за недействителност по чл.146, т.1 ПАК като по-интензивно поглъща останалите две по чл.146, т.4 и 5 АПК и надделява над тях. Бъдейки сезиран с частична жалба, съдът ще обяви

Заповед № 91-ЗИХУ-731/16.07.2014 г. за нищожна в оспорената ѝ част относно определения начален момент периода на отпускане на процесните месечни добавки за социална интеграция по чл.25, чл.29 и чл.30 ППЗИХУ на основание чл.172, ал.2, пр.1 АПК, като преписката се изпрати на директора на ДСП – Л. на основание чл.173, ал.2 АПК за ново произнасяне по този повод в съответствие с указанията на съда по тълкуването и прилагането на закона в мотивите на това решение.

На основание чл.143, ал.1 АПК на жалбоподателката ще се присъдят сторените по делото разноски за държавна такса в размер на 10 лв.

Водим от горното на основание чл.172, ал.2, пр.1 и чл.173, ал.2 АПК,
АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.–град, Първо отделение, 21 състав

Р Е Ш И:

ОБЯВЯВА по жалба на Д. В. В. ЕГН [ЕГН] от [населено място],[жк][жилищен адрес] Заповед № 91-ЗИХУ-731/16.07.2014 г., издадена за директора на Дирекция „Социално подпомагане“–Л. от началника на отдел „Хора с увреждания и социални услуги” при Дирекция „Социално подпомагане“ – Л.,
ЗА НИЩОЖНА В ЧАСТТА на определения с нея начален момент - 01.07.2014 г. на периода на отпускане на месечни добавки за социална интеграция за транспортни услуги по чл.25 ППЗИХУ, за достъпна информация по чл.30 ППЗИХУ и за диетично хранене и лекарствени продукти по чл.29 ППЗИХУ.

ИЗПРАЩА делото като преписка на Директора на Дирекция „Социално подпомагане”–Л. за определяне на нов начален момент на периода на отпуснатите по заявление – декларация вх. № 91-ЗИХУ-731/04.07.2014 г. на Д. В. В. ЕГН 8610116695 от [населено място],[жк][жилищен адрес] със Заповед № 91-ЗИХУ-731/16.07.2014 г. месечни добавки за социална интеграция по чл.25, чл.29 и чл.30 ППЗИХУ при спазване на дадените от съда в мотивите на това

решение задължителни указания по тълкуване и прилагане на закона.

ОПРЕДЕЛЯ 7-дневен срок за изпълнение на това решение, считано от дата на влизането му в сила, на основание чл.174 АПК.

ОСЪЖДА АГЕНЦИЯТА ЗА СОЦИАЛНО ПОДПОМАГАНЕ–гр. С., [улица] да з а п л а т и на Д. В. В. ЕГН [ЕГН] от [населено място],[жк][жилищен адрес] на основание чл.143, ал.1 АПК сумата **10 (десет) лева** – направени по делото разноси.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред ВАС в 14-дневен срок от съобщаването му на страните с връчени преписи.

СЪДИЯ:_____